

WOJEWODA LUBELSKI

Lublin, 2 listopada 2011 roku

NK-II.4131.385.2011.Z

Rozstrzygnięcie nadzorcze

stwierdzające nieważność uchwały Nr VII/58/2011 Rady Powiatu w Zamościu z dnia 28 września 2011 roku w sprawie wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg na obszarze Powiatu Zamojskiego i ich parkowanie na parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu, w części § 1 ust.3 zdanie drugie w brzmieniu: "Do pokrycia kosztów obowiązany jest właściciel pojazdu w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu, gdy po wydaniu dyspozycji usunięcia ustały przyczyny jego usunięcia."

Na podstawie art. 79 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1592, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Powiatu w Zamościu z dnia 28 września 2011 roku Nr VII/58/2011 w sprawie wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg na obszarze Powiatu Zamojskiego i ich parkowanie na parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu, w części § 1 ust.3 zdanie drugie w brzmieniu: "Do pokrycia kosztów obowiązany jest właściciel pojazdu w przypadku odstąpienia od

usunięcia pojazdu, gdy po wydaniu dyspozycji usunięcia ustały przyczyny jego usunięcia.”

Uzasadnienie

Uchwała Nr XL/334/2010 została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 października 2011 roku.

Uchwała została podjęta na podstawie art. 130 a ust. 6 w związku z ust. 1, 2 oraz 2 a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.).

Zgodnie z art. 130 a ust. 6 rada powiatu ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu oraz wysokość kosztów wydania dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadku ustania przyczyn usunięcia pojazdu. Powyższy przepis upoważnia radę powiatu do ustalenia opłat, o których mowa w ust. 5 c, oraz kosztów, o których mowa w ust. 2a, nie ma natomiast w dyspozycji tej normy prawnej dla rady powiatu do ustalenia, kto jest zobowiązany do pokrycia kosztów. Ustawodawca w przepisach ustawy sam określił, kogo, w jakich sytuacjach obciąża się kosztami. Same koszty związane z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdu powstałe od momentu wydania dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania ponosi osoba będąca właścicielem tego pojazdu w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu. Podobnie też wysokość kosztów wydania dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadku ustania do tego przyczyn pokrywa właściciel pojazdu. W obydwu sytuacjach, zgodnie z art. 130a ust.10 i ustawy, jeżeli w chwili usunięcia pojazd znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, osoba ta jest zobowiązana solidarnie do pokrycia kosztów.

Rada Powiatu w Zamościu w § 3 uchwały postanowiła, iż „Do pokrycia kosztów obowiązany jest właściciel pojazdu w przypadku odstąpienia od

usunięcia pojazdu, gdy po wydaniu dyspozycji usunięcia ustały przyczyny jego usunięcia". Rada obciążając kosztami wyłącznie właściciela pojazdu, zmodyfikowała przepisy ustawy, czym rażąco naruszyła prawo.

W ocenie organu nadzoru przyjęta przez Radę regulacja istotnie narusza art. 130 a ust. 10 i. ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Ustawodawca w przepisach ustawy sam określił, kogo, w jakich sytuacjach obciąża się kosztami. Rada Powiatu nie może regulować jeszcze raz tego co zostało już uregulowane przez ustawodawcę, a tym bardziej zmieniać zapisów ustawy.

Organ nadzoru nie może podzielić stanowiska Przewodniczącego Rady Powiatu zawartego w piśmie z dnia 28 października 2011 roku Nr BR.0711.6.2011, iż „regulacja uchwalona przez Radę Powiatu nie uchybia obowiązującej szczegółowej regulacji art. 130 ust. 10i ustawy Prawo o ruchu drogowym, dotyczącej ewentualnego solidarnego pokrycia kosztów usunięcia pojazdu. Sam Przewodniczący Rady powiatu w w/w piśmie stwierdza, iż „obowiązek ten wynika wprost z ustawy”.

W § 118 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. nr 100, poz. 908) zawarty jest zapis, iż „w aktach organów samorządu terytorialnego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych”.

Zasada wyrażona w § 118. została sformułowana w pierwszym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego, w którym Trybunał podkreślił, że "rozporządzenie nie może wkraczać w sferę materii prawnych regulowanych innymi ustawami lub na ich podstawie, nie może też treści w nich zawartych powtarzać, przekształcać, modyfikować czy syntetyzować" (orzeczenie z dnia 5 listopada 1986 r., U. 1/86, OTK 1986, nr 1, poz. 2; orzeczenie z dnia 5 listopada 1986 r., U. 5/86, OTK 1986 nr 1, poz. 1). Tym bardziej zakaz ten dotyczy uchwał organów samorządu terytorialnego.

W kwestionowanym przez organ nadzoru zapisie uchwały Rada Powiatu zmieniła zapis ustawy.

Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Konstytucja wyraźnie wskazuje hierarchię aktów prawnych. W świetle tych przepisów ustawa i rozporządzenie są aktami prawnymi hierarchicznie wyższymi od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego, oznacza to, że akty prawa miejscowego nie mogą być z nimi sprzeczne, a tym bardziej nie mogą ich modyfikować.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji rozstrzygnięcia.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, złożona za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

w.z. Wojewody Lubelskiego
Henryka Strojnowska
Wicewojewoda

Otrzymują:
Przewodniczący Rady Powiatu w Zamościu
Starosta Zamojski